

KORUNOVINKY

VS

**JAK SI OTATNÍ
/ V /
MYSLI ŽE
/ V /
VYTVARIME
KORUNOVINKY:**

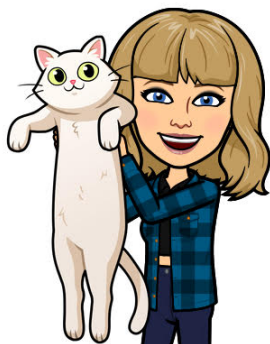
**JAK JE TO
DOOPRAVDY:**

Březen 2022

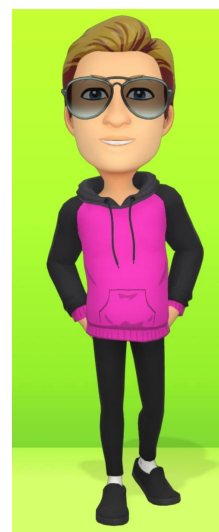
číslo 2

REDAKCE KORUNOVINEK

Mia ze 6. C

Abu z 5. B

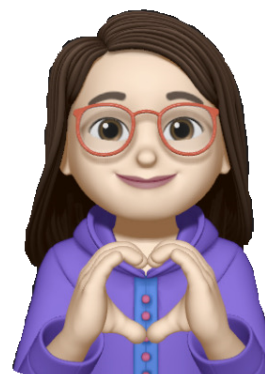

Tom z 5. B

Jolanka z 9. A

Naomi ze 6. C

Kačka ze 3. A

Jirka ze 4. A

Ondra ze 6. C

Slovo úvodem

Milí čtenáři Korunovinek,

s jarem přinášíme druhé číslo našeho školního časopisu.

Na jeho stránkách se dozvíte, co se stalo od posledního vydání, a najdete v něm příběhy, básničky, křížovky a hádanky. Podle receptů si můžete upéct mnoho dobrot. Některé se budou hodit i k blížící se oslavě Velikonoc. Nechybí ani rozhovory, hodnocení žákovských outfitů a tip, kam vyrazit na výlet. Nově jsme pro vás napsali články o čtyřnohých kamarádech, vytvořili jsme komiks a pár memů, nafotili jsme žákovskou tvorbu a přidali recenze na seriály, knihy a hry. Můžete se inspirovat :-)

Za možnost vydávat náš časopis vděčíme vedení školy, Spolku Korunka a paní Kýhosové, která zařizuje vazbu. Tímto všem jmenovaným děkujeme! Chceme poděkovat ale také vám, čtenářům, za čas věnovaný četbě Korunovinek.

Pokud byste někdo měli chuť také přispívat, napište nám (korunovinky@gmail.com) nebo přijďte do kabinetu českého jazyka (2. patro, Sládkova). Můžete se přidat také na některé z našich pondělních setkání (informaci, kdy a od kdy se konají, si zjistíte také v kabinetu ČJ).

Přejeme všem prosluněné jarní měsíce, příjemné prožití velikonočních svátků a dobrou náladu. Víme, že je občas těžké si ji udržet, protože události kolem nás nejsou veselé. Podporujme ale vždy to dobré, stůjme na straně spravedlnosti a svobody. Buďme k sobě ohleduplní.

Redakce Korunovinek

STALO SE...

Pyžamový den

V prosinci nás původně nemělo čekat žádné speciální odívání, ale 8. C si řekla, že by nám to vlastně mohlo chybět, takže vyhlásili pyžamový den!

Žáci vyrobili plakátky, které vyvěsili po škole, Hanka Šinkorová a Míša Pracnová vytvořily kvíz o spánku, jenž čekal na vyřešení ve 2. patře. V aule se zjevila velká postel - to je sen, co? -

a v pátek 17.12. už velká část žáků i učitelů nakráčela do školy v pyžamech, župáncích, se s svým oblíbeným polštářkem nebo plyšákem.

Bylo to nezvyklé, ale neskutečně pohodlné. Více takových dnů :-)

Zajímalo by nás, jestli to někdo vzal tak doslovně, že si dal během hodiny osvěžujícího šlofíka?

Dobré skutky

Závěr loňského roku byl díky Hrdé škole ve znamení dobrých skutků. Zajímá nás, jak jste prosincové téma pojali :-)

7. B například udělala sbírku pro psí útulek. Každý přinesl nějaký dárek pro pejsky (krmivo, pamlskek, hračku nebo starší ručník, deku). Řídili se seznamem potřebných věcí, který oplatřila Naty. Jako třída jí i jejím rodičům (kteří dary dopravili do Psího štěstí) děkujeme za velkou pomoc s organizací.

V letošním roce už jsme jeden dobrý skutek také stihli.

Ve spojitosti se situací na Ukrajině jsme pátrali, jak by se dalo pomoci... S nápadem přišla Barča Horáková z družiny. Ve spolupráci s Nadačním fondem Modrá rybka jsme uspořádali **sbírku autolékárniček**. Nashromáždili jste jich přes 250 kusů! Děkujeme :-)

Text a fotografie: T. Richtrová, paní Václavíková

Teplákový den

Ihned po vánoční pohodě jsme si užili i pohodu ve škole díky teplákovému dnu. Pro někoho to byl úkol jednoduchý, pro někoho to však mohl být oříšek. Někteří dokonce dorazili v teplákové soupravě. Děkujeme za účast také učitelům, kteří se z velké části zapojili do teplákové výzvy. Bylo zvláštní některé z nich vidět v tomto oděvu?

Upozornění! Do školy nejsou tepláky vhodné. 😊

Barevný týden

Od pondělí 14. února do pátku 18. února jsme se při ranním oblékání nejednou zapotili.. Kdo má běžně v šatníku kombinace jako fialová + oranžová? Mnozí vytáhli kousky, které na sobě neměli věky. Někteří si půjčovali oblečení kamarádů, nebo dokonce rodičů. Bylo to vskutku pestré.

Šlo o Týden netradičních barev v rámci Hrdé školy. Skvělé na tom bylo, že jsme nemuseli myslet na to, jestli se to k sobě hodí.. Co je psáno, to je dáno. Připomeňte si ty šílené kombinace ještě jednou. Stýská se vám?

PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK
FIALOVÁ	ZELENÁ	RUŽOVÁ	HNĚDÁ	VÍNOVÁ
ORANŽOVÁ	ŽLUTÁ	ŠEDÁ	TYRKYSOVÁ	MODRÁ

Projekt: pečení chleba

Paní učitelka Kronovetrová připravila a ve spolupráci s dalšími kolegyněmi realizovala celoškolní projekt pro žáky 6. ročníků. Na co byl zaměřen? Na voňavou každodenní součást lidského života už od pradávna = CHLÉB. Jak to vše probíhalo, jste si mohli přečíst na webu školy. Článek přikládáme i sem:

Školou voněl chleba, sami jsme ho upekli

Abychom v přírodopise nemluvili o bakteriích jen teoreticky, zkusili jsme si je vypěstovat. Týden jsme krmili a pěstovali kvásek a z něj připravili poctivý chleba (v miniprovedení).

Žáci šestých tříd se v lednu pustili do úkolu, na který si netroufnou ani mnozí dospělí. A uspěli! Začalo to obyčejnou moukou a vodou. Šestáci vážili, míchali a pečovali o sklenici, ve které postupně vznikala

kvásek. V přírodopise se dozvěděli, co se ve sklenici děje.

V pracovních činnostech pak z kvásku zpracovali těsto. Vážít se učili ve fyzice. Každý si vytvořil svůj minibochníček a peklo se. Některé chleby vyšly výborně, jiné byly tvrdší, některé chutnaly báječně, jiným chyběla trocha soli. Všichni si však vyzkoušeli, kolik práce dá vytvořit pořádný chléb, a zúročili znalosti z fyziky a přírodopisu.

Chlebový týden jsme zakončili v českém jazyce, kde děti zapsaly pracovní postup, a informatice, při které vytvořily koláže z fotek, které samy nafotily. Jednu si můžete prohlédnout v příloze.

Zapojili se i jazykáři, a tak si v angličtině povídali s dětmi o chlebu anglicky. Také řešili, jak je to s pečivem v zahraničí.

Děkujeme všem, kteří se zapojili.

Text a foto: M. Kronovetrová
Zdroj: <http://www.korunka.org/>

Tři králové (hodina francouzštiny trochu jinak)

Králem se letos stává...!

Zavřete oči a představte si křehký, dozlatova upečený koláč z listového těsta plněný vláčnou mandlovou náplní. *C'est bon ? Mmmm... La gastronomie française !* A to není všechno. Není to jen tak ledajaký koláč, je to *la Galette des rois*, ve které je zapečená keramická figurka.

V hodinách francouzštiny jsme si letos vyzkoušeli francouzskou tříkrálovou tradici.

Tříkrálový koláč jsme nejdřív rozkrájeli, pak si nejmladší z nás vlezl pod stůl a na otázky: „*Pro koho je tento kousek?*“ odpovídal: „*Ten je pro...*“ a tím spravedlivě rozdělil jednotlivé porce. Koláč bylo třeba jíst pomalu a dávat si pozor na zuby. Kdo našel ve svém kousku figurku, *la fève*, stal se králem a nasadil si zlatou korunu!

No, řekněte sami, jak se vám líbí naši letošní králové?

Více fotek na školním webu → vyfoť QR kód. Text a fotografie: Vendula Hoření

Na Hromnice se podávají palačinky!

2. února je ve Francii velmi oblíbený svátek. I my jsme si v hodinách francouzštiny udělali pořádný palačinkový mejdan: *les crêpes* létaly vysoko do vzduchu!

Na Hromince, *la Chandeleur*, se v procesí světí svíce, svátek souvisí s příchodem světla a blížícím se koncem zimy. Palačinky jsou spojovány se symbolikou zlatého disku připomínajícího slunce.

Tak si dnes doma také udělejte hromadu palačinek. *Bon appétit !*

Více fotek na školním webu
→ vyfoť QR kód.

Text a fotografie: Vendula Hoření

Pečení Korunovinek

Jako odměnu za příspěvky do 1. letošního čísla Korunovinek si redaktoři vybrali tvůrčí odpoledne v kuchyňce. Pekli jsme muffiny a cookies. Na první zmíněnou dobrotu jsme samozřejmě použili recept z našeho časopisu. :-)

Výtvary se povedly. Většinu jsme jich rozdali druhý den ostatním žákům ze školy. Za finanční zaštitění děkujeme Spolku Korunka.

Text a fotografie: T. Richtrová, Jirka ze 4. A

Žákovské projekty PB

Jako každý rok, tak i letos jste se mohli zapojit do projektu PB, jehož cílem je navrhnout takové vylepšení školy, které bude dlouhodobé a bude sloužit co největšímu počtu žáků. Do užšího kola výběru postoupilo celkem 7 projektů, jejichž autoři se vás budou snažit přesvědčit, že právě ten jejich je nejlepší a zaslouží si váš hlas. O vítězi tedy rozhodnete právě vy! Mezi jakými projekty tedy můžete vybírat?

- 1) Geometrické pomůcky - sada pro výuku geometrie do každé třídy, 5.B
- 2) Zelená škola - více květin na školní chodby, 5.B
- 3) Relax místnost a studovna - dovybavení stávající knihovny, 6.B
- 4) Doplnění hudebních nástrojů, 7.A
- 5) Samoobslužný nápojový automat do jídelny, 4.B
- 6) Nabarvení a oprava dveří u tříd, 5.A
- 7) Vybavení do auly - fotbalák, air hockey, 8.B

Hlasování se uskuteční v nejbližších dnech!

G.Gošová

Retro den

Poslední březnový pátek proběhl retro den v rámci projektu Hrdé Školy. Od ranních hodin zněly z auly tóny dob minulých. Žáci, učitelé i paní kuchařky přišli do školy v retro outfitech.

O velké přestávce si pro nás deváťáci připravili módní přehlídku různých retro stylů. Následovala diskotéka, na které hrály pořádné pecky. Na fotografii můžeme vidět tanec, který určitě všichni znáte - Macarenu.

Paní učitelky si pro žáky připravily výstavu retro předmětů, jinde žáci hráli krvavé koleno, cukr, káva, limonáda, sto tři sto..

Na obědě nás čekalo retro menu - remo plátek, nebo kuře s broskví, jako dezert jsme ochutnali sladké metro.

Sedmáci v Jumparéně

Letošní sedmáci přišli před dvěma lety na druhý stupeň a od té doby si přáli jít společně do JumpParku. Kvůli covidu a nutným opatřením se návštěva odkládala. V březnu jsme se konečně dočkali a skákání jsme si moc užili. Hodina na trampolínách a ostatních atrakcích byla super, doporučujeme všem.

MÓDNÍ POLICIE V AKCI

Jak můžete vidět, na obrázku je cool týpek s prima mikinou, která se dobře vyjímá proti červenému tričku. Obrázek zezadu je nejlepší, protože každý, kdo za tím klukem jde, si ho může prohlédnout. Obrázky zepředu člověk vidí, jen když s ním komunikuje, a proto je tahle mikina výjimečně dobrá. Džíny jsou sázka na jistotu. Bez přezůvek může být, proč ne?

Dávám 4,5.

Abu, 5. B

Nejprve tu máme Michala. Moc se mi líbí, že mu tričko ladí ke kalhotám a kalhoty k bačkorám. Modrou mám také ráda. Ale já bych si nebrala do školy tepláky, jedině bych si je vzala na teplákový den. Ale ten už bohužel byl, proto dávám

A nyní slečny....

Moc se mi líbí Rózinu triko, protože má na něm kapsu, která je na zip a dá se do té kapsy něco schovat ☺. Tepláky se do školy moc nehodí. Příště bych

volila bílé nebo béžové ponožky,
stejného důvodu jako u Michala

aby lépe ladily k oblečení. Ze
dávám:

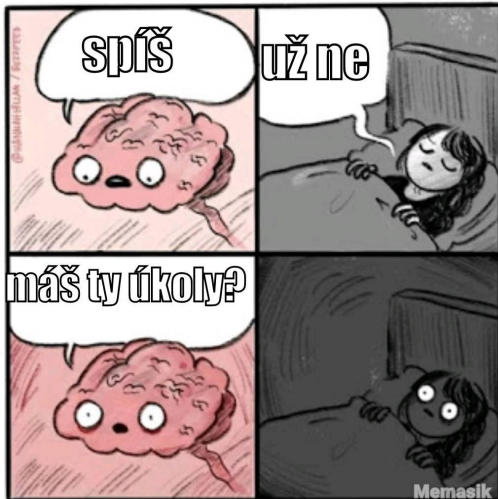
Nakonec tu máme Stellu. Má pěkně sladěnou růžovou mikinu
s bačkorami. Černé jeans oblečení moc hezky doplňují. Ty jsou určitě
lepší než tepláky, proto dávám

Kačka, 3. A

TVOŘIVÉ OKÉNKO

Meme

hrát hry a koukat na videa

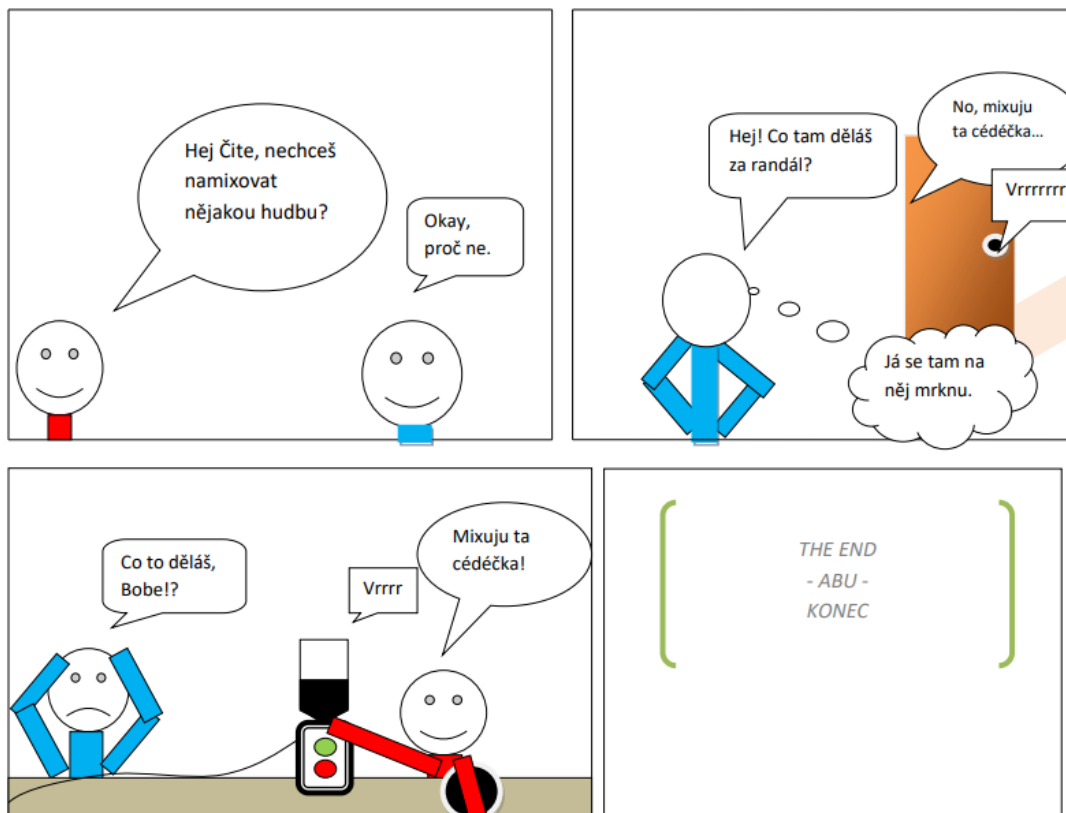
psát memísky na korunku

Memasik

Tomáš, 5. B

Komiks

Dva chytráci

Abu, 5. B

Silvestr ve 3.A

Fotografie pořídila Kačka ze 3. A

Recepty

Karamelový dezert flan

Na porci pro 6 lidí budeme potřebovat:

- 6 vajec
- 250 g cukru
- 1 litr mléka
- 1 vanilkový cukr
- 5 cl vody

Příprava:

Předehřejte si troubu na 180°C.

Do hrnce na mírném ohni nalijte 5 cl vody a poté nasypete 150 g cukru. Nechte vařit, dokud nevznikne karamel. Ten nalijte do formy.

Do jiné pánve nalijte mléko. Vanilkový cukr přisypte do mléka. Nechte mléko zchladnout na velmi mírném ohni.

V míse rozbijte vejce, přidejte zbývajících 100 g cukru. Vše promíchejte. Získanou smetanu nalijeme na karamel.

Do velkého pekáčku nalijte vodu a vložte do ní formu. Pečte 1 hodinu. Na konci vaření nechte vychladnout.

Hotovo!

Abu, 5. B

Bábovka

Suroviny:

- 4 vejce (bílky, žloutky zvlášť)
- Mléko 1 sklenička
- Polohrubá mouka 2 skleničky
- Cukr krystal 1,5 Skleničky

- Prášek do pečiva 1x
- Majolka 1 sklenička

Poznámka: Sklenička=200ml

Postup:

Předehejeme si troubu na 175 °C

V jedné míse smícháme-mouku, cukr, prášek do pečiva přidáme majolku, mléko a žloutky ze 4x vejce.

Utřeme ve hladké těsto.

V druhé míse si našleháme tuhý sníh z vaječných bílků.

Sníh opatrně zapracujeme do těsta.

Vymažeme a vysypeme formu na bábovku.

Těsto nalijeme do formy.

Vložíme do trouby na 45 min.

Po 45 min. vyndáme z trouby a necháme vychladnout.

Bábovku vyklopíme opatrně na talíř a můžeme pocukrovat..

a po chvíli

Jirka, 4. A

Perníčky od Kačky ze 3.A - Lze využít i na velikonoční motivy

Těsto:

- 400 g hladké mouky
- 140 g moučkového cukru
- 1 lžička jedlé sody
- 75 g másla
- 2 lžíce medu
- 2 celá vejce
- ½ - ¾ balení perníkového koření (Vitana, Kotányi,...)

Cukr, vejce a máslo utřete, přidejte ostatní ingredience a zpracujte nelepivé těsto. Z vyváleného těsta vykrajujte libovolné tvary.

Pečte 8-10 minut v předehřáté troubě na 180°C.

Ještě horké potřete perníčky rozšlehaným vajíčkem.

Tip:

Těsto vložte mezi potravinové folie a vyválejte ho, nebudete potřebovat další mouku z důvodu lepení.

Poleva na zdobení:

1 bílek

170 g moučkového cukru

Cukr prosejte a našlehejte s bílkem.

Perníčky jsou hned měkké a dlouho nevydrží, protože je okamžitě sníme ☺

Těšíme se na obrázky vašich perníčků, které nám zašlete do redakce Korunovinek.

Kačka, 3. A

Velikonoční jidáše

Na těsto (10 ks)

- 500 g polohrubé mouky
- 100 g másla
- 250 ml vlažného mléka
- 1 kostka droždí
- 2 sáčky vanilkového cukru
- 2 vejce
- 1 lžíce cukru krupice
- 1 hrst rozinek
- 1 hrst ořechů

Na polevu

- 50 g másla
- 2 lžíce medu
- 40 ml rumu
- moučkový cukr

Krok 1: Do hrnku s teplým mlékem rozdrobte kostku droždí, nasypťe lžící cukru a nechte vyběhnout.

Krok 2: Mezitím v misce smíchejte mouku, rozeřtávané máslo, vanilkové cukry a žloutky. Vsypťe rozinky a ořechy nasekané nahrubo, promíchejte, vlijte kvásek a vytvořťe hladké těsto. To přikryjťe teplou utěrkou a nechte minimálně 30 minut kynout.

Krok 3: Troubu předehřejťe na 200 stupňů. Z nakynutěho těsta uřezávejťe kusy a tvořťe z nich uzly, copy a šneky. Na plech dejťe pečicí papír, jidáše na něj vyskládejťe a nechte ješťe 10 minut kynout. Pak je potřete bílkou a dejťe péct na 10–15 minut dozlatova.

Krok 4: Zatímco se jidáše pečou, připravte si polevu z roztaveného másla, rumu a medu.

Hned, jak jidáše vyndáte z trouby, je potřete polevou a nechte vychladnout. Podávejte je poprášené moučkovým cukrem.

Zdroj: www.pecempecen.cz

Kačka, 3. A

Proč zrovna jidáše?

Jidáše jsou tradičním velikonočním pečivem. Velikonoce jsou období oslavující jaro a také se jedná o nejdůležitější křesťanské svátky. A jak to tak bývá, ke svátkům patří pečení. Víte, jaký je význam jidášů a proč se pečou?

Znáte příběh o Jidášovi, který zradil Ježíše? Pokud ne, tak to koukejte napravit. Tvar pečiva symbolizuje oprátku, na které se Jidáš oběsil. Tak asi proto ty zvláštní tvary.

Z PERA NAŠICH ŽÁKŮ

Změna chování

Byla jednou jedna rodina, která měla dceru jménem Kristýna. Kristýna je obyčejná holka, chodí do základní školy, přesněji do 3. třídy. Je jí 9 let.

Měla by se docela dobře, kdyby se k ní nechovali spolužáci tak, jak se k ní chovají. Vůbec nevím, proč tomu tak je. Snažila se to zjistit, ale marně. Neměla žádnou kamarádku, ani kamaráda, se kterým by si mohla o přestávce povídat, s kým jít po škole ven na hřiště nebo do parku. Spolužáci ji totiž zavírají do skříněk, dávají jí žvýkačky na židli a do vlasů nebo si hází s její aktovkou. Křičí na ni. Neustále slyší samé nadávky a sprostá slova. Prostě ji nikdo nemá rád. Byla z toho hodně smutná.

Jednoho dne začalo ve třídě hořet, všichni panikařili a jediná Kristýna věděla, co má dělat. Všechny odvedla ven před školu a zavolala hasiče. Naštěstí se nikomu nic nestalo!

A od té doby si nikdo z Kristýny nedělal legraci a začali si jí vážit. Nakonec všichni zjistili, že je to moc fajn holka.

Kačka, 3. A

Příběh na pokračování:

Záhada školního sklepa

Minule jste četli:

Pár dětí z 6.C se rozhodlo přespat ve škole a odhalit tajemství školního sklepa. To, co v něm našly, nikdo z nás nečekal.

„Je to Maruška?“ – „**Jo, je to naše Maruška.**“

„Maru, co tu proboha děláš?“ - „Nic... Jen krmím Péťu.“

„Aha, a jak?“ – „Normálně, dávám mu maso.“

„Vždyť je to obr!“ – „No a? Je neškodný.“

„Musí zmizet!“ – „No jo, zmizí. Odnesu ho,“ říká Maruška.

„Fajn, tak my půjdeme. Nic zajímavého tu nebylo,“ odpovídá Ondra.

Děti vyřešily záhadu sklepa a jely domů spát k Ondrovi.

V pondělí ráno to děti vykládaly všem ve škole, ale nechtěly, aby se zpráva dostala k učitelům, ale donesla se.

Učitelé se po pár dnech rozhodli s panem Školníkem jít do sklepa a toho obra dát nadobro pryč. Přišli tam se svojí odvahou a....

Obr tam nebyl? Pročpak tam nebyl? Zajímá vás to? Ale to si povíme až někdy příště.

Mia, 6. C

Další příběh na pokračování:

První osoba (2. díl)

Ten večer jsme seděli v Burgrárně, když vešel detektiv Willis, doprovázený dvěma strážníky. Z kuchyně vyšla paní Blunchová, postarší adoptivní matka Elinor. Něco si říkali, načež paní propukla v pláč. Colette navrhoval zachovat odstup, přeci jenom ho znervózňovali plačící dospělí, ale já jsem přišel k detektivovi a chystal se si s ním promluvit jako novinář s policistou.

„Teď ne, chlapče. Teď opravdu ne..,“ zamumlal si pod vousy, zatímco jeho kolegové uklidňovali plačící paní. „Elinor Blunchová se ztratila,“ řekl mi. A já okamžitě věděl, že Colette za mnou vyprskl svůj mléčný koktejl. Po odchodu z Burgrárny stále opakoval, že ji musíme najít. Což netrvalo ani dvanáct hodin, ráno ji našli, jak spí ve škole s velkou boulí na hlavě. Otázkou pro nás všechny bylo, jak se tam dostala. Já měl jasnou teorii, o které jsem také napsal do svého nového článku (podstatnou roli tam hráli Rusové a sešlápnutá pet lahev). Škola rychle skončila a život se vracel k normálu. Jak je to možné? V místě, kde se jedna dívka zabila, další byla nalezena zdrogovaná a potlučená ve škole a jeden chlapec se pohřešuje. Já jsem si užíval léto, avšak svým šedým mozkovým buňkám jsem nedal spát.

Jednoho rána první týden prázdnin u mě zazvonila ta nejméně pravděpodobná návštěva - Colette v doprovodu Elinor. „Ahoj, můžeme dál?“ zeptal se Colette a já je vpustil. „O co jde?“ chtěl jsem vědět. „Pořád chceš znát můj názor na zmizení Devina Coopera?“ zeptala se tajemně Elinor a dala se do vyprávění. „V momentě, kdy jsem se probudila ve škole, jsem nevěděla o světě. Nevěděla jsem, proč a jak jsem se tam dostala a nic jsem si nepamatovala. Dneska v Burgrárně jsem si ale objednala

levandulovou limonádu. A přesně jsem věděla, co mi celou dobu znělo v hlavě. Levandule! To jsme cítila ve chvílích předtím, než jsem šla k zemi," řekla triumfálně a plně ztratila mou pozornost.

Koho zajímá levandule? A jak se vůbec potkali s Colettem? Ten mi později řekl, že ho vyhledala, protože nevěděla, kde bydlím. „To není vše. Viděla jsem mezi levandulemi někoho," pokračovala. „Koho?" zeptal jsem se. „Tělo v nepřírozené poloze s bílým svrškem. Myslím, že všichni víme, komu patří," dokončila Elinor. „Teď je ale otázkou, kde to bylo. Všichni víme, že se Elinor ztratila odpoledne po škole. To je mezi třetí a čtvrtou," řekl Colette. „Mamce volám vždy, když bude mít noční. Tu má od pěti. A já nezavolala. Takže mě mohli omráčit kdekoliv!" zoufala si Elinor. „To není možné," řekl jsem. „Musela jsi být ve městě. Říkáš, že jsi viděla bílé šaty, muselo být světlo. V pět jsi nevezla telefon. To znamená, že jsi měla asi hodinu se někam dostat a vidět tělo Devina Coopera," předložil jsem své argumenty. „Elinor, co jsi tam vůbec dělala?" ptal se Colette. „Nevím. Mám to v mlze!" řekla Elinor. „Mohli tě zdrogovat už předtím," nadhodil jsem. „Třeba tě chtěl unést zločinecký gang, omámil tě a ty jsi jim utekla. Ale pak tě dostali!" řekl jsem. „Proč mě?" namítla Elinor. Na to jsem neznal odpověď. Zatím! „Teď pojďme na jediné místo, kde je cítit levandule." řekl Colette. „A to je kde?" zeptala se Elinor. „Přeci na hřbitově," řekli jsem oba současně.

Vyšli jsme z mého pokoje a chystali se odejít. Mé matce právě začínala reality show na pátém kanále, ale ukázalo se, že událost, kterou představovala dívčí návštěva u jejího syna, je zajímavější. Trvalo devět minut, než jsem Elinor odtáhl do bezpečné zóny. Vydali jsme se ke hřbitovu. Na první pohled se mohlo zdát, že vedle sebe kráčí tři přátelé, ale já tam byl a byli jsme něco víc.

Zdroj: pixabay.com (ellen26)

Myslím, že ani jeden z nás si to neuvědomoval, ale byli jsme spojenci. Za celou cestu jsme si neřekli půl slova. Colette často vypadal, že chce něco říct, ale nakonec si to vždy rozmyslel a zavřel pus. Připomínal kapra. Jak jsme se blížili, zlo a temnota ve vzduchu byly stále hutnější. „Jak to, že víte, kde se v našem městě nachází levandulové záhony? Jste snad nějaký šáhlý bylinkářky?" vyhrkla náhle Elinor. „Často tady běháme," řekl Colette pohotově, ale já ve stejnou chvíli řekl svou verzi: „Nemáme kámoše." Myslím si, že tahle varianta děsila Elinor méně, než kdybychom měli zájem o bylinky. Došli jsme k prvnímu hrobu a blížili se k tomu místu. Náhle jsem se zastavil. Colette i Elinor mě napodobili.

Směsice strachu a vzrušení nám tíživě dopadala na ramena. „Co to děláš?“ zeptal se Colette. „Já věděla, že s váma nemám nikam chodit!“ zaúpěla Elinor. „Teď mě zabijete, co?“ U Elinor nikdo neví, co myslí vážně a co ne, a ani tady se nestala výjimka. „Chci vědět, jak tě praštili,“ řekl jsem. „Nemůžeme prostě jít dál?“ zeptal se Colette, ale ani jeden jsme ho neposlouchali. „Musíme vědět, kdo to byl. Mít alespoň podezřelého,“ pokračoval jsem. „A to jako proč?“ chtěl vědět Colette. „Protože pak zjistíme, kdo zabil Devina Coopera,“ řekla Elinor. „Nevíme, jestli je mrtvý,“ namítl Colette.

Jenže my jsme to věděli. Přímo za námi ležel v pomačkané levandulové trávě Devin Cooper. Na jeho bílé košili se značily kapky krve. Aby ne, v hrudi měl jasnou krvavou díru. Myslím, že v prvním okamžiku nikdo z nás nevěděl, co dělat. Stáli jsme tam a zírali dost dlouho. Náhle Elinor vykročila vpřed. Došla k tělu a chvíli nad ním stála. „Co budeme dělat?“ řekl Colette. Překvapilo mě, že se u nikoho z nás nedostavil dávkový reflex. V takové situaci by to bylo více méně pochopitelné. Díky bohu za hodiny paní Millerové a její pitvání žab. Jenže tohle nebyla žába, byl to člověk a nebyla to škola. Byla to realita.

„Máme dvě možnosti,“ řekl jsem. „Buď zavoláme policii a nikdy se nedozvíme, co se s ním stalo, nebo – a k téhle možnosti se přikláním víc – tělo někam ukryjeme a zkusíme pátrat dál,“ řekl jsem. „Ale nechci nikoho ovlivňovat...“ Colette mě rázně přerušil: „Tak neovlivňuj! Bylo by to odporné a špatné! Ať to udělal kdokoliv, tak bychom byli spolupachatelé! S tělem nemůžeš jen tak hýbat!“ Teď se k nám vetřela Elinor. „Neříkej tělo! Nemůže to být tělo! Je náš spolužák! Ať byl jakkoliv otravný, ještě před dvěma týdny s námi chodil do třídy!“ ječela na nás. Pokud byla Caroline Wernerová podobná své dceři, docela si dovedu představit, jak zabila manžela. Pro jistotu jsem od Elinor odstoupil. „Navíc je to jedno. Takhle neležel,“ řekla Elinor docela klidně. „S tělem...Devinem... někdo hýbal?“ zeptal se Colette, jako by to před chvílí nebylo dost jasně řečeno. „Myslím, že jo. Leží moc hezky. Měl jinak hlavu. A byl spíš na boku... Myslím...“ vysvětlila Elinor. Teď už jsem ale potřeboval znát původ Eliny rány. Přistoupil jsem k ní a podíval se jí do vlasů. Rána byla přesně na vršku hlavy. Já jsem si musel stoupnout na špičky, abych ji viděl. „Byl vyšší než ty,“ zamumlal jsem si. „Připusťme, že Devina zabil někdo, koho známe. Devin byl dlouhán, to znamená, že vrah musel být vyšší než vy dva.“ Colette náhle vyskočil. „Mark Daniel?“ zeptal se nás. „Choval se divně, když ses ho ptal na názor, a je dost silný, aby s tělem manipuloval.“ To dávalo smysl. Jenže

jak do této kompozice zapadá Mel Hunterová? A proč Devin Cooper? Co viděli nebo věděli? Nebo má

naše město něco k dočinění s vraždícím maniakem?

Zdroj:

martinamaat.cz

Tělo jsme ukryli do hrobky rodiny Clairových. Poslední Žijící Clairová se sotva držela na nohou, takže nehrozilo, že by našla u svého manžela nezvanou návštěvu. Kráčeli jsme zpátky k městu. Já, Colette a Elinor. Teď jsme nebyli jen spojenci. Na to jsme zažili příliš velké zlo. Byli jsme osoby, jež dohromady držel společný strach. Strach, nejzákladnější z lidských emocí. Strach z toho, co se může stát.

Ve městě jsme viděli Nicol Reinhartovou a Jacoba Fleminga. Povídali si na lavičce a smáli se. Zajímalo by mě, jestli jsme takoví také byli, než nás navždy změnily chvíle, které se staly před pár minutami. Elinor se s nimi pozdravila a začala nezávazně konverzovat. Colette měl pravdu, byla úžasná. Povídali si o Nicolině dobrovolnické práci a Jacobově kurzu surfování. Colette se také zapojil do rozhovoru a já tak získal čas pozorovat okolí. Prošlo kolem měl celkem sedm lidí, včetně paní Hunterové, která s sebou nesla velkou tašku plnou papírů. Zacházela na matriku. Zajímalo by mě, co tam dělala. Hlasy vedle mě utichly a všichni se na nebohou paní zaměřili. Vypadala docela vyrovnaně. „Co to má?“ zeptala se udiveně Nicol. „Asi papíry po Mel,“ řekl Colette. „To sotva,“ zasmál jsem se zcela nevhodně. „Mel nebyla zrovna typ zabývající se historií rodin.“ Nicol mě zpražila pohledem. „Až donedávna se nevědělo o jejich depresích. Co ty o tom víš!“ usadila mě. „Mel měla ráda drby,“ řekla Elinor. „Bůhví, kolik se toho dozvěděla z těch papírů,“ poslední slova zašeptala. My tři jsme se na sebe podívali. Elinor se rozloučila a rozběhli jsme se k matrice. „Jaké deprese?“ zeptal se Jacob Nicol přihloupě. „Vždyť El přece...“ Dál jsem neslyšel a už vůbec jsem nevěděl, proč mluví o Elinor. Zajímaly mě jenom papíry, jež paní Hunterová nesla. Doběhli jsme na matriku a chtěli po paní Reillyové ty samé papíry, co odevzdala paní Hunterová. Paní Reillyová se na nás podívala přes tlusté brýle. „A máte povolení?“ zeptala se nás. „A paní Hunterová ho měla?“ odpověděla stejně nosovým hlasem Elinor. „A slečna Blunchová je v městské radě jako paní Hunterová?“ řekla paní Reillyová. Bylo legrační tuto přestřelku sledovat, ale k ničemu to nevedlo. Hned jak jsme vyšli ven, začal Colette chrlit fakta. „Mel něco věděla! Možná vytáhla něco na Devina!“ řekl Colette. Elinor se na něj skepticky podívala a zeptala se, kdo podle něj tedy odpravil Devina. Já jsem přišel s teorií, že jedno s druhým nesouvisí. To ale nebyla pravda, a já to věděl. Naše ospalé město nezažilo roky nic zajímavého, a najednou se stanou dvě podezřelá úmrtí, která spolu nesouvisí? Byl čas navštívit Emily Cooperovou. A to bychom udělali hned další den, kdyby nedošlo k další vraždě.

Jolanka, 9. A

ROZHOVORY

Mia se svého táty zeptala na pár otázek ohledně Korunky. Její táta tam chodil stejně jako teď ona.

Ztratil jsi někdy čip od jídelny?

Když jsem já chodil do školy, tak jsme čipy neměli.

Pouze jsme na každý den měli jídelní lístky.

Jak dlouho jsi na Korunku chodil?

Takové čtyři roky. Potom jsem šel na gympl.

Byl tvůj ředitel také Mgr. Tomáš Komrska?

Ano, byl, ale až ke konci. Když jsem byl v 7. až 8. třídě.

Byl jsi někdy ve školní kuchyňce?

Tam jsem nikdy nebyl. Popravdě si nevzpomínám na školní kuchyňku.

Co Ti z Korunky nejvíce chybí?

Školní dvůr, kde jsme hráli hry a fotili se tam třídní fotky.

Také dlouhé chodby, šatny (říkali jsme jim šatny s klecí) a tělocvična s aulou, kde jsme měli představení.

Mia, 6. C

Kačka si povídala s Luckou, asistentkou ze 3. A

K: Lucko, jak dlouho pracuješ na Korunce?

L: Na Korunce jsem dva a půl roku.

K: Jak se ti líbí pracovat jako asistentka?

L: Práce asistentky se mi velmi líbí, ráda pracuji s dětmi.

K: Chtěla bys na své práci něco změnit?

L: Svoji práci bych neměnila.

K: Kde se vidíš za 5 let?

L: Doufám, že za 5 let budu pořád ve škole. :)

K: Jaké máš ráda jídlo?

L: Mám ráda mango a hořkou čokoládu.

K: Lucko, děkuji za rozhovor.

L: Nemáš zač, Kačko.

Kačka ze 3. A

ČTYŘNOHÝ PŘÍTEL ČLOVĚKA

Psi jsou nejlepšími přáteli člověka. Slyšíme to od dětství, od rodičů, kamarádů atd. Je dost možné, že jednoho doma máte také.

Každý však neví, jak by se pes měl správně chovat: poslechne páníčka, netahá na vodítku a celkově je s vámi sžitý. Měl by být hodný, zbytečně neútočit, nevrčet a bezdůvodně neštěkat. Měl by být schopný vás ochránit.

Každý pes je jiný, je známo velké množství ras. Podle mě, je ideální pes malý, ale ne moc, aby se lehce ztratil. Velký pes je ochranář a polštářek, ale když se rozběhne, těžce ho zastavíte.

Zajímavost:

Labrador je původem novofundlandský pes. Tito menší psi měli krátkou srst a byli používáni rybáři k donášení ryb a postřelených mořských ptáků z vody. Jejich vynikající schopnost aportování zaujala anglické lovce. Proto začaly oba typy těchto psů přicházet do Anglie od roku 1800 Několik těchto psů si přivezl Angličan Hawker.

Bonus / pohádkoví psi

Francouzský buldoček

Francouzský buldoček je společenské francouzské psí plemeno malého vzrůstu. Dožívá se 10 až 14 let. Tento druh buldoka je hravý a má rád společnost. Na rozdíl od některých ostatních plemen nemají důvod k útěkům.

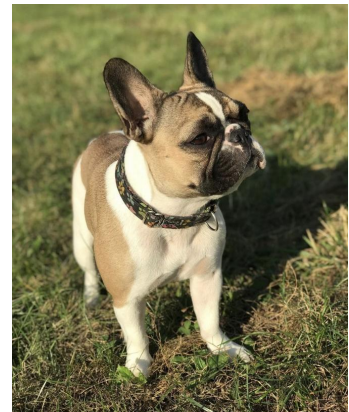
Jsou také bystří a chytří. Mají rádi svého pána a hodně si ho hlídají. Nejsou to psi na vesnici, ale spíše do města či velkoměsta. Často odpočívají, rádi se mazlí a milují spánek. Co bych to byla za paničku, kdybych nezmínila, že spí třeba 20krát za den. Někdy jsou citliví a kdykoliv slyší jakýkoliv zvuk, hned se leknou, zvednou hlavu a napnou ouška.

Vydávají i divné zvuky?

Jsou to taková prasátka 😊 Nahlas chrochtají a někdy dělají i zvuky jako : ihhhhh,muhhh, chooo. Moje Emilka nahlas štěká. Dále hlasitě chrápou a když mám jídlo, tak si sednou vedle mě a nasadí psí oči a kňučí a kňučí, dokud nedostanou alespoň kousek.

Papají všechno?

Některá štěňátka mají problémy s granulemi. Nebývá jim po některých druzích dobře. Ale když není jídla moc, většinou je vše v pořádku.

Mia, 6. C

KDE NAJDEME?

1)

2)

3)

4)

HÁ DANKY

Kolik má školní řád stran?

Odpověď: _____

Kolik párů houpacích kruhů je v tělocvičně?

Odpověď: _____

Kolik měl předchozí díl Korunovinek stránek (včetně obalu)?

Odpověď: _____

Křížovka

1 – Ulička před ředitelnu se jmenuje na ...

								U
--	--	--	--	--	--	--	--	---

2 – Na hudební nástroje hrajeme podle ...

--	--	--

3 – Když paní učitelky neučí, sedí v ...

	A					Ě
--	---	--	--	--	--	---

4 – O českém jazyce někdy píšeme ...

	L		
--	---	--	--

5 – Křestní jméno našeho pana ředitele ...

			Š
--	--	--	---

6 – Máme výtvarnou ...

		O		
--	--	---	--	--

7 – Na oběd chodíme do školní ...

J						
---	--	--	--	--	--	--

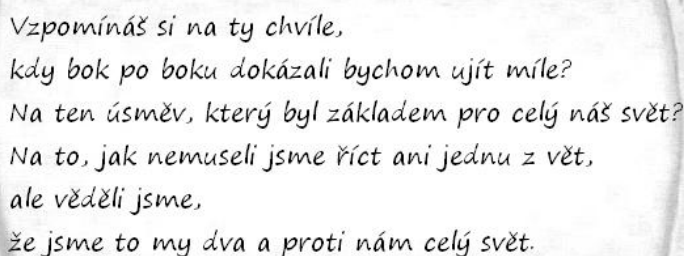
8 – Dřív se hrálo loutkové divadlo ve školní ...

--	--	--	--

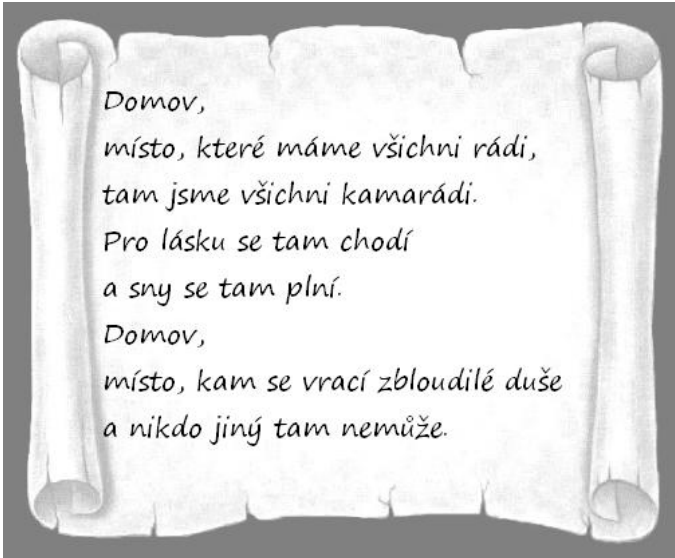
Tajenka: Oblíbené místo ve škole _____

BÁSNICKÉ OKÉNKO

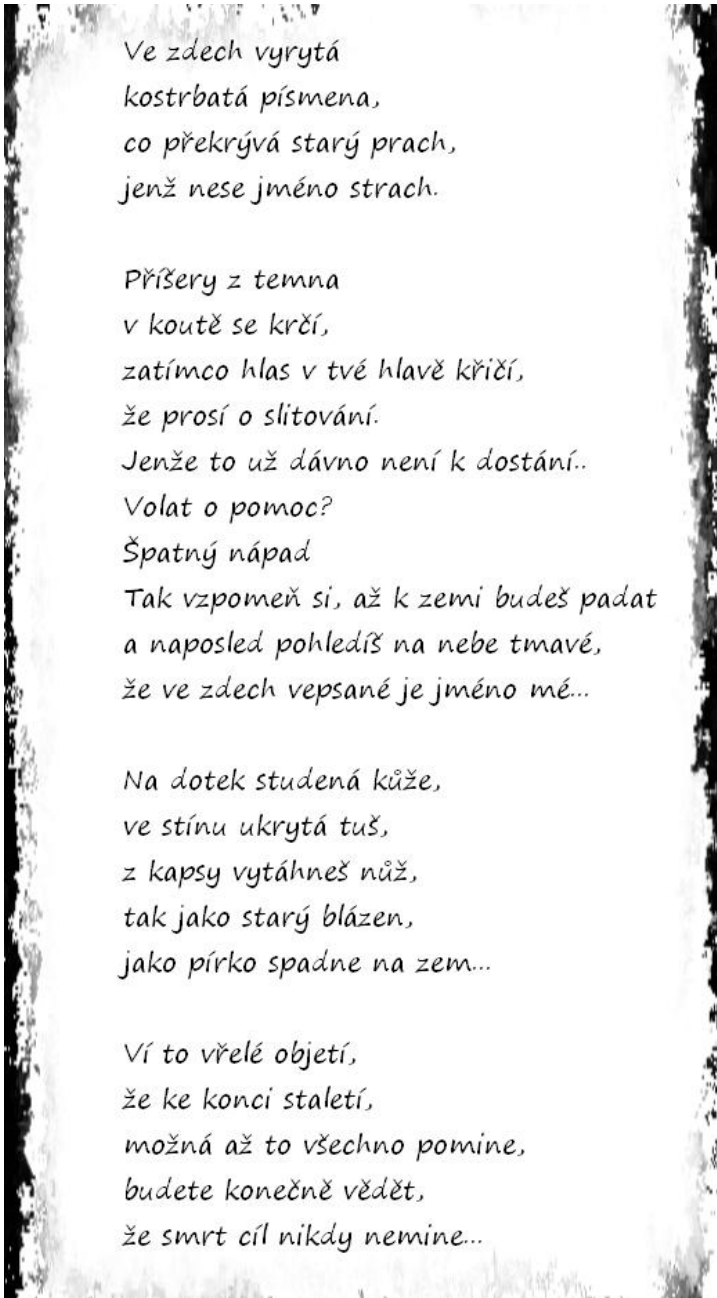
Autorkou všech básní je Naomi.

Vzpomínáš si na ty chvíle,
kdy bok po boku dokázali bychom ujít míle?
Na ten úsměv, který byl základem pro celý náš svět?
Na to, jak nemuseli jsme říct ani jednu z vět,
ale věděli jsme,
že jsme to my dva a proti nám celý svět.

Domov,
místo, které máme všichni rádi,
tam jsme všichni kamarádi.
Pro lásku se tam chodí
a sny se tam plní.
Domov,
místo, kam se vrací zbloudilé duše
a nikdo jiný tam nemůže.

Ve zdech vyrytá
kostrbatá písmena,
co překrývá starý prach,
jenž nese jméno strach.

Příšery z temna
v koutě se krčí,
zatímco hlas v tvé hlavě křičí,
že prosí o slitování.
Jenže to už dávno není k dostání..
Volat o pomoc?
Špatný nápad
Tak vzpomeň si, až k zemi budeš padat
a naposled pohledíš na nebe tmavé,
že ve zdech vepsané je jméno mé...

Na dotek studená kůže,
ve stínu ukrytá tuš,
z kapsy vytáhneš nůž,
tak jako starý blázen,
jako pířko spadne na zem...

Ví to vřelé objetí,
že ke konci staletí,
možná až to všechno pomine,
budete konečně vědět,
že smrt cíl nikdy nemine...

DOPORUČENÍ

*Odvrácená
tvář lásky*

Colleen Hooverová, která knihu napsala píše moc hezky a kniha se čte rychle.

Na začátku knihy mě zaujalo, že knihu sice vypráví hlavní postava, ale v této knize se příběh odehrává z dvou úhlů.

Dívka jménem Tate se přistěhuje za svým bratrem a potká na chodbě Míse, který příběh vypráví, ale na rozdíl od Tate, u které se příběh odehrává v současnosti, u Míse se odehrává příběh, který se stal před sedmi lety.

Knihu ráda s sebou беру, když jedu na kroužek, nebo o přestávce ve škole.

Dej je zajímavý, ale možná moc zdlouhavý.

Kdyby autorka chtěla, kniha by mohla být o 50 stránek kratší, a stejně by se nic nezměnilo.

Asi to bude tím, že jsem se na knihu těšila asi moc, ale celkem mě šelamal obsah.

Všude jsem viděla jak je kniha nejlepší, a tak dale a to bych já asi nedokázala říct.

Proto knize dávám 78% a 4 hvězdičky.

Knihu bych doporučila našim čtenářům které baví romány, takové dobrodružné.

Ugly Love - New York Times bestseller - 2012 - nakladatelství iCar!

Knihy (Viki, Bruno, Míša 6. C)

STRÁNEK

Knihy Strážní Ťel, knihu povídám tu rádím se mi líbí. Příběh je podle hororové hvězdy série, FIVE NIGHTS AT FREDDY'S! Dej je o 5 přátelích, kteří jako děti milovali chodit do pizzerie "FLEADBEAR FRIENDS" po 10 letech se odstěhovali kvůli hrozným událostem, které se odehrávaly v pizzarii, několikrátovně upadli... Příběh se opět vrací do svého rodného města a v pizzarii něco neváje. Kniha rychl hodnotil vyhlášen je tam děj, napětí, všechno! Jsem dávám hvězdu dolů na překlad a angličtinu. Je to krásný horor jako šance. Nedoporučoval bych si knihu brát z domu. Kniha je PAPERBACK TAKŽE se obal měšče rychle smič jako šelba mě.

KNİHA - 11+ ASI...

★ ★ ★ ★ ★

AUTOR: SCOTT CAWTON

Mesto zvané Pohorálie
Helena Poggan

Číslo město dokonale fyz, nemůže ani se tak jmenovat. A jako mi tato kniha zaujala. Dramatická polštář příběh se přestěhuje do rodného města kam se jí nikdy nechtlo. Číslo město pohorálie, každodenní příběh se borí díky dvou světům městečka, se budou muset navzájem, kvůli tomu, že jsou přitahováni slunci. Číslo se dozví, že je tam svým přítel celou v jednom kuse.

Došlo se mi to vše originální, asi na ten čas. Je to moc podobné příběh Británie. Přes se ale dívka byla svobodná a přesto, že v ní rozumem a dýchá klidně smílek. Číslo doporučuji vše se?

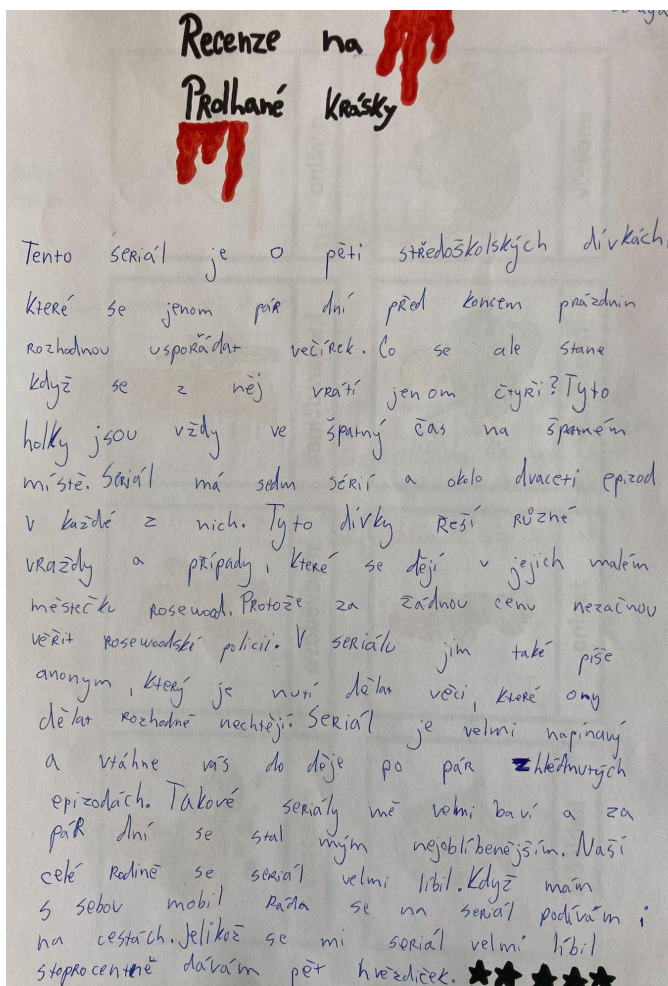
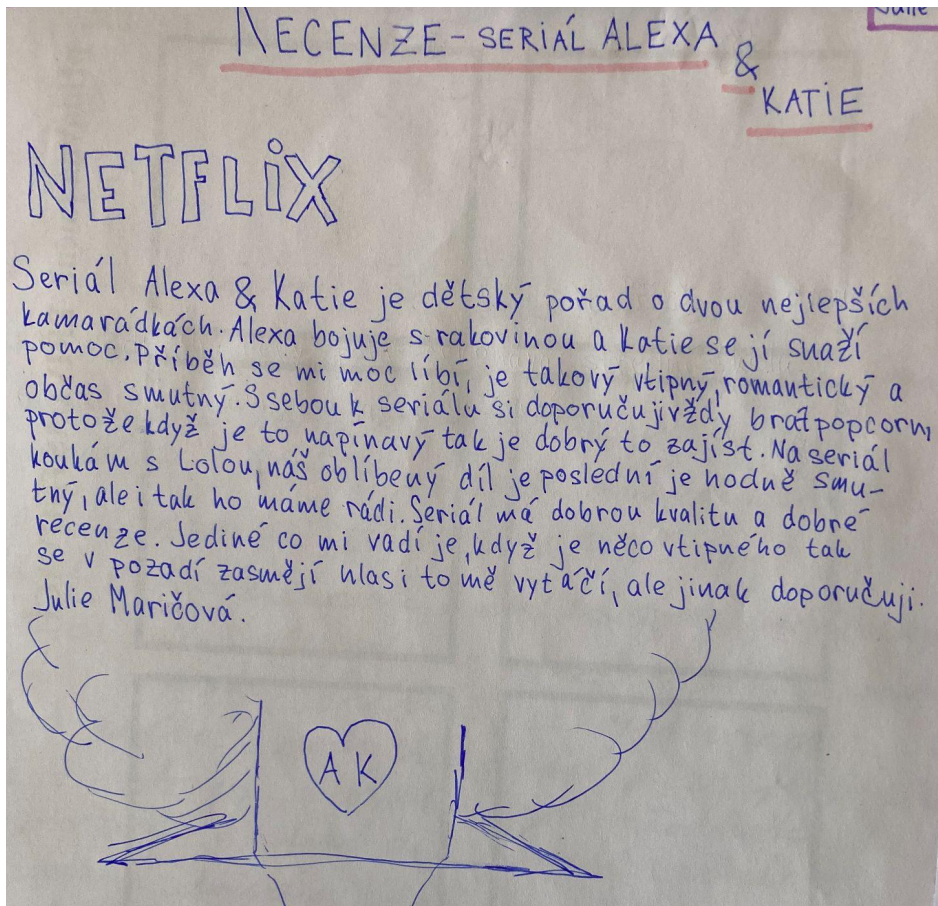
Jakom, ale v noci nebude mohl usnout, kvůli tomu, že se její rodiče máni k horám, a tak se její ale objel přeje kvůli práci, a podle má o něj slouch.

Ne ten největší dívat je, že má něco ostatně v rukou. Proto tam samotní rukou a zjistí, že jsou tam kvůli. Rozhodl se je a tím se přičel k tomu rozjít. Vše nechtě prozradit, když se si čítá knihu přečíst.

Přesto jsem k mi tak, že si se přečte část nové roztopy a doporučuji mi to. Kniha byla se konci dost krásná, ale číst jsem jí přečíst, protože, Brno jsem si je o sebou vědět.

Hodnotím 3 hvězdičkami, protože mám rádo děj a postavičky postavy + prostředí. Příběh má velmi velké se měšče, že jí je 12. Spíše je. Popis, se hlavní postavy nemí dělají dělat, ale aby měla i vlastní rozhodnutí. Takle jich má moc. Doporučuji jen hodně.

Seriál (Soraya, Julča 6. C)

RECENZE HRY

Minecraft je výborná hra pro všechny věkové kategorie, nachází se v obrovském světě s milióny možností. Hra může být offline i online, podle toho jakli chcete hrát s přáteli, nebo sami. Dle mého názoru je Minecraft velmi populární díky jednoduché a hezké grafice. Sam jsem začal hrát tuto hru v době velmi lehké a má rodice proti tomu nic neměli říci, to podporuje moji sociální a fantazii. Ve Minecraftu můžete bojovat s vlastními nepřáteli, postavou pohádky a stavět nádherné stavby včetně dopravní.

grafika: ★★★★★
možnosti: ★★★★★
příběh:
celkově: ★★★★★

THE BATTLE CATS

Dobrá offline hra. Jde o to se chcete ovládnout svět kočkama. Hra se mi graficky moc líbí. Až dohráte level Into The Future tak postupujete do cats of cosmos. Doporučuju mít sebou True formy normálních koček. Nějaké kočky jsou také speciální, ale vaší první kočkou je klasická kočka, která se vyvine do matcho cat. Hra jde stáhnout na app store a na obchod play. Dávám tomu 8/10.

Kudy “z pražský” nudy ?

Co takhle ztratit se v Čase a prostoru ?

Taky máte někdy chuť vrátit se do minulosti a přitom se ještě dobře pobavit? Pokud ano, rozhodně si nenechte ujít příležitost navštívit romantický zámek Loučeň na Nymbursku.

Jeho starobylými interiéry vás během dne, večera a dokonce i noci provede paní kněžna či samotný knížepán, zámecký správce nebo místní šašek. Pro milovníky čokolády jsou v prostorách zámku zase připraveny speciální čokoprohlídky a věřte, že o čokoládě se tu nebude jenom povídat, ale bude se i ochutnávat !

Kdo dává místo čokolády nebo nástropních fresek uzavřených interiérů zámku raději přednost modrému nebi nad hlavou, může se pokochat rozlehlým anglickým parkem plným šťavnaté zeleně. Jako naprosto ojedinělou raritu tu najdete neuvěřitelných **dvanáct různých bludišť a labyrintů**, v nichž se můžete opravdu ztratit nejen v prostoru, ale i

v čase. Za všechny z nich jmenujme ty nejzajímavější, mezi něž patří určitě tisové a buxusové bludiště nebo prstový či pískovcový labyrint.

Každopádně, ať už se rozhodnete pro klikaté cesty labyrintů nebo zrádná rozcestí bludišť, užijete si tu vždy hodně zábavy a legrace.

A kdyby se vám snad během vašeho bloudění v parku nebo zámku zamotaly nohy a nemohli jste dál, neváhejte a ubytujte se v některém z dobově zařízených pokojů přímo na zámku. Gurmánskou tečku za vaší návštěvou na Loučni udělá možná i něco dobrého z jídelního lístku místní zámecké restaurace.

Text i fotografie: R. Košťálová

Kontaktujte nás!

korunovinky@gmail.com

[Korunovinky](https://www.youtube.com/Korunovinky)

facebook.com/korunovinky

instagram.com/korunovinky

Toto číslo Korunovinek by nevyšlo bez finanční podpory

ZŠ KORUNOVAČNÍ

a

SPOLKU KORUNKA

Elektronickou verzi Korunovinek najdete na korunka.org